

L'ESTUDIANT

FESTA TITADOR DE
1911

Francesch Marull

Major, 46. - PALAMÓS

Papereria y Objectes d'Esriptori

Tarjetes postals :: Sagells de goma

: Vanos del Pais y Japonesos :

IMPRESOS Y ENCUADERNACIONES

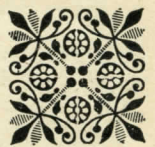

GRIFFON

Bicicletes :: Motocicletes

:: Tricars y Accesoris ::

Agent: JAUME CAMÓS, Major, 46.-Palamós

L' ESTUDIANT

SETMANARI LITERARI

ANY I. ● REDACCIÓ: MARINA, 15 ◆ ADMINISTRACIÓ: MAJOR, 46 ● NÚM. 13

— DIRECTOR: FRANCESCH MARULL —

SUMARI: 1902 - 1911, per Valentí Julibert.—*Lletra de convit*, per Ludovicus.—*Palamós*, per Narcís de Fontanilles.—*Al vent de la patria*, per Vicens Piera, pvre.—*Un punt històric de nostra vila*, per Félix Paradedà, pvre.—*Cap-Gros*, per Francesch Marull.—*La Creu de Palamós*, per Joseph Franquet Serra.—*El rostit de càn Joanet*, per J. Fàbregas Pou.—*Lletra desclosa*, per Emili Serrat Banquells.—*Primavera dins l'hivern*, per Martí Sureda.—*La regina y el gripau*, per P. Fiol.—*Cap-vespre*, Lluís Camós.—*Palamós*, per Ramón Masifera.—*Vanitat y modestia*, per F. Salóm.—*La campana de la bóya*, per Joan Bta. Camós.—*De Festa Major*, per Juli Ribas.—*Poesia*, per Francesch Marull.—*Programa de festes*.

1902 -- 1911

Han passat nou anys desde aquella fetxa memorable en que, vestida també de festa nostra vila: commemorava la colocació de la primera pedra del port, entre la alegria de'ls uns y la desconfiansa dels altres, que no creyan en la continuació de les obres. Han passat nou anys talment com un somni y al despertar ens trobem construït ja en gran part el dich d'abrích, que arranca de la costa avants d'arribar á la Farola y se'n entra recta mar endins; l'extrem del moll comercial s'utilisa ja y la pedrera de les obres del Port presenta un vuyt immens que esborra del pensament la passada configuració d'aquella part de costa.

Durant aquest espay de temps que determina la capsalera d'aquestes ratlles, una transformació molt notable ha sofert la vila.

L'establiment de la Companyia d'aigües portables y les reformes que's feren darrerament en la Mina vella, han provehit als vehins d'un element que's feya indispensable.

El vigorós impuls comercial de la fábrique de discos de suro, en quines sales immenses s'hi acull un exércit d'obriers que va á guanyari 'l pa de cada día, ha contribuït al ràpit

augment de població, imprimint de rebot un moviment extraordinari en les operacions comercials del port y en el mercat; donant lloch á la obertura de molts establiments, á la construcció de innombrables edificis y fins al cambi de costums.

D'allavors ab are, ¡qué diferenta 's presenta als ulls del visitant, la nostra vila! Han sofert acertades mellors molts carrers, regna marcada animació que alcanza á les poblacions vehines; ha passat á la historia la antiga Casa de la Vila y en son lloch s'hi aixeca un esbelt edifici que devém á la valiosa ofrena del till predilecte D. Josep Mauri y Vilar, edifici en quin saló de sessions hi ha enclavada una artística pedra commemorativa que regalá son autor l'eminent escultor en Miquel Blay, fill adoptiu de aquesta vila.

En un dia d'amarga recordansa vegérem desapareixer la Plassa de l'Estació, al titánich esfors d'un aygat qu'esparverava, avuy, queda tapat aquell esboranch y s'alsa al demunt la nova Plassa hermossejada ab un vert d'arbres y esperant rébrer el nom del malaguanyat marino que hi perdé la vida pera salvar la dels altres.

Un altre jornada de enutjós recort podríam ressenyarne, però el caràcter de nostre publi-

cació sols permet senyalarlo al passar balans de la època citada.

Ja no 's veuen de nit el carrers foscos qu'atravessàvem molts cops á les palpentas; dos Companyies d'electricitat s' encarregan de les enllumenacions públiques y particulars, y s'es fet la llum que tant desitjàvam.

També s'ha hermozejat durant el temps que ocupa avuy nostre atenció el barri de La Platja, que forma quasi bé una població nova; barri que conta ab l' important cassino «El Port», quina societat imprimeix animació y vida al passeig del Mar, també de nova construcció y el mes hermós lloch d' esbarjo ab que conta avuy la vila.

Nou anys ben senyalats serán pera nostre historia els de 1902 á 1911. Palamós comprén que sa importancia comercial y sa creixensa la obligan á fer quelcòm més que lo de costúm; y per xò, fent un esforç al que 's creu obligada nostre vila, se prepara á fer agradables les hores als forasters que 's dignin visitarla aquestos dies.

VALENTÍ JULIBERT.

Lletra de convit

A tots aquells qui veuen la llum del sol desde Cap-de-Creus á Tossa y desde'ls Pirineus al mar, y demés persones que la present llegeixin y entenguin, salut.

Palamós, per mediació de L'ESTUDIANT, vos fa avinent á tots que tindrà com á gran joia podervos hostatjar y contar entre'ls seus veïns en els dies de la Festa Major que celebrém avuy.

Y convida primerament á les senyoretas perquè procurin conquistar á llurs *mamás* á fi de que les acompanyin, y aixís entre les súplices de mares y filles no será gens difícil obtenir el consentiment del *papá*. Y al mateix temps que contribuirán al major esplendor y animació de la festa ab llurs gales y llur bellesa may prou alabada, farán que, com van les papellones á la llum, els joves les segueixin pera admirarles un cop més, y aixís entre tots, se formarà la gran gentada, alegre y vistosa, que ha d'omplenar nostres carrers y places, nostres passeigs y balls.

Palamós, per la seva part, procurarà que

vostra estada entre nosaltres vos sigui agradosa; y ha conseguit formar un programa de festes en honor vostre, com poden veurer, ab diversions pera tots els gustos.

Com es tradicional en nostra vila, s'ha procurat que les sardanes, el ball racional Catalá, estiguin á l'altura dels demés anys. ¡Podeu comptar quin be de Deu de sardanes ens farán sentir les coples ampurdaneses! Y els joves, quin devassall de gambirots, lluint cada hù les seves aptituts particulars en el cercle bellugadiç de la nostre dança. Les noyes, tampoch voldrán quedar enrera, y fent contrast els colors clars de llurs vestits, sempre elegants, ab els dels balladors, formant les encisadores anelles de la cadena poética, també les puntejarán ab molta sal, ab tota la gracia que elles saben ferho, y estich segur que mes de quatre espectadors veient ressaltar llurs formes esculturals al ritme de la música, els vindrán al pensament aquells versos del poeta quan diu:

«Ets un pomer qui ostenta'l fruit madur;
el fruit madur, de tant madur, tremola.»

No tingueu temor de la pols tant enotjosa al estiu, que'ls carrers y places estarán convenientment regats.

Les companyies d'electricitat, en honrosa competencia, enllernarán els principals carrers ab profussió d'arch voltaichs, y la del gas, posará els metxeros mes grossos del seu repertori, á fi de que, si algú necessita pendre'l número d'algún fanal que fassi mal correu, pugui trobarlo ab facilitat.

Els cafés y altres establiments similars vos esperan ab candeletas; y els mossos, en espera de la desitjada propina, vos servirán amants, servicials, procurant ferse acreedors de vostra llarguesa.

No trobeu estrany que en alguna societat se vos exigeixi per endevant l'import de la consumació; car ab molt bon acort tenen pres aquest acort, á fi de evitar de que's posi en dubte l'honorabilitat de certes gens faltades de memoria. Aquesta es una mida de bon govern adoptada ja fa temps en altres poblacions en aitals diades; la qual no perjudica á ningú, y dona la facilitat de poder marchar decorosament quan convingui sens tenir que esperar á que el mosso vingui á contar el gasto.

Els *cines* també vos convidan ab variades atraccions, projectant escullides pel·licoles, y alí deurán fer cap els qui festejen pera parlarse á cau d'orella, aprofitant la penombra que regna en la sala mentres duren les projeccions.

Els balls á pesar de lo espayosos que son llurs locals, devindrán petits quan la joventut hi entre desitjosa de consagrar á Terpsícore un parell d'hores ó tres. Bressats per les armonies de l'orquestra, y ab el ritme enjogassat de la dança, mentres volejarán per l' ambient les paraules xardoroses dels balladors barrejantse ab el discreteig dels aimants qui vessarán a dolls les dolceses voreta de l'aimada, farán que l'aire devingui materialment tevi y s'aturat dels mes agradables perfums. Les *mamás* seyent peresoses al voltant de la sala, farán guardia d'honor á llurs tendres rebrols, y véncer les insinuacions temptadores de Morfeo, s'entretindrán ab les veines de seyent remembrant les hores felisses de juvenesa, y retallant moralment els vestits y potser altra cosa de les parelles que anirán passant; mentres que les planxadores esguardarán ab certa complascencia el desplanxament de colls y camises per la suor dels balladors.

Veniuhi tots á alegrar la nostra festa, que vos esperém ab els brassos oberts per darvos, als homes, una carinyosa abraçada, y á les senyores, si no les besém els peus perque es senyal e'esclavatje y nosaltres volém ser un poble lliure, les besarém respectuosament les mans, que en aquest temps de positivisme jo crech qu'es tot lo menys que's pot besar.

Tots hi sereu ben rebuts, y per si hi ha algú á qui no'l vagin á rebre á l'estació els parents ó amichs, tenim encarregat al gall del campanar, l'únich gall potser que escaparà de la matansa, que vos vagi saludant un á un ab la gallardia que li es propia.

Y si malgrat lo apuntat queda algú qui té ganes de venir y no's creu prou convidat, sá-piga y entengui des d'ara que pot venir ab tota franquesa que'l convida particularment en

LUDOVICUS

Palamós

Qu'hermosa y encisera, Deu meu, que l'he trobada dels monts de Les Gabarres al fertil presentada, enmirallant sa cara dins el cristall del mar; ses cases acarician les aures llevántines, y vora la mar semblan un vol blanch de gavines qu'al punt van á volar.

Ab els seus raigs espléndits el sol sa llum li envia vestintla ab mantell regi d'argent y pedreria, com á sa ben amada l'enamorat amant; les seculars suredes la seva ombra li donan y per ella les ones un cant sublim entonan, un himne de gegant.

—
 ¡Que plácida que passa nn'hora rera un'hora!
 jo sento que mon ánima ja res del mon anyora
 en est rasser bellíssim del sol empordanés;
 del mar llatí nereyda, á qui cap més iguala;
 d'un paradís de joya pareix ser l'antessala;
 de la belleza 'l brés.

—
 L'espill més clar es ella la vila feynatera
 que per arreu aixecan un núvol de fumera
 les altes xemeneyes ensenyas del trevall;
 de sos fills en la cara traspua l'honradesa
 per hont se veu son ánima rublerta de belleza
 com transparent crestall.

—
 ¡Oh cel quina floreta més bella es cada noya!
 y forman ajuntades la més hermosa toya
 que'n sa corona espléndida rumbeja l'Emporda;
 el qui una volta mira sos dolsos ulls de fada
 li sembla que veu neixer una may vista alsada
 ab cent de sols brillá.

—
 ¡Oh Palamós hermosa! bé'm plau, vila encisera,
 gosar entre tos brassos que m'obres joganera
 en tant que m'ofereixes carícia celestial;
 mon cor que lo bell ama, com bon amant t'adora
 y al Deu de cel y terra jo pregaré tothora
 que 't servi de tot mal.

NARCÍS DE FONTANILLES.

Agost de 1897.

Al vent de la patria

Ratxada forta y sana,
 oh brava tramontana,
 sota 'l cel blau radiant de serenor
 venta y encen les flames del amor!

Quan assotes la costa empordanesa,
 com nou trident que branda 'l deu Neptú,
 el mar qu'en nostres platjes canta y resa,
 brilla y retruny fuetejat per tú.

Ta forsa alegre encrespa les onades,
juga ab els núvols y aclareix el cel,
y en les planes rient, assoleyades
gronxa 'ls blats verts ab voluptuós anhel.

Sota 'l teu bés que bressa les espigues,
al compás lliure del teu cant furient,
treném estretament les mans amigues
y floreixi la dansa hermosament.

Floreixi hermosament la dansa noble,
garlanda de la Patria y del Amor,
qu'al cant de *Patria* ens fa estimar al poble,
qu'al cant de *Vida* ens fa glatir el cor.

Y t'endurás la veu de les tenores
difosa en la potensa del teu crit,
y els anhels de les colles dansadores
com gran himne d'amor al infinit.

La sardana que ritmes y que cantes,
de nostre viure es símbol grandios;
com ella es plé de viriors gegantes
dansant á impuls d'un ritme esplendorós.

Sota cada crespada cabellera
qu'esbulles al amor de tes besades
hi han fronts radiats de voluntat sencera
y ardenta serenor en les mirades.

Sota la gran, la clàssica planura
hont frissen els blats verts alegrement,
sota 'ls sols, pluja y vent, creix y madura
l'intens treball en dolorós ferment.

Les veles qu'infles en la mar pregona,
ratllant son llom ab ses variants esteles,
roben encara sos tresors á l'ona
que un jorn bressá nostres glorioses veles.

¡Canta ab pulmó gegant la gran sardana
del nostre viure fort y armonios;
les gestes de la historia emporitana;
l'auba esplendent d'un avenir ditxós.

Canta les vides qu'el treball honora,
canta les llars, altar de la honradesa,
canta rugint la rassa que atresora
dins seu la antiga clàssica grandesa!

¡Fes-nos forts ab ton bes, oh tramontana,
fes clar el cel y purs els esperits!
¡Ratxada forta y sana,
ritma y empeny dintre una gran sardana
nostres amors units!

VICENS PIERA, PVRE.

Un punt històric de nostra vila

Tractantse de festejar el naixement de Sant Joan Baptista tots els pobles á poca diferencia ofereixen les mateixes notes de gatzara y alegría.

Fogueres en les eres, en els carrers, en la plassa ó bé en la platja qu'abrusan les galtes ó fan plorar els ulls de la quitxalla qu'els envolta ó salta.

Enramades de mata en les llindes y clave-llines en les finestres de les cases que barregen les seves flaires ab els sons de la guitarra y canturies d'enamorats rondaires.

Joyosos trillejos de campanes, comensament de verbenes, y músiques qu'emborratxen l'aire. Mes deixant á part aquest fet comú á quasi tots els pobles mirém d'esbrinar un punt històric referent á nostra Festa.

¿Perqué Palamós celebra sa festa major el dia de Sant Joan y no la celebra el vehí poble de Sant Joan de Palamós, malgrat portar son nom?

El vehí poble portaba desd' antich el nom de Vilaromá celebrant la seva festa per santa Eugenia tinguent l'esglesia parroquial en La Pietat, però per allí l'any 1500 els habitants de Palamós aixecaren dins son terme y en lloch despoblat una capella ó santuari á Sant Joan ahont hi anaven en aplech y romeria. A curt temps á son contorn s'edificaren algunes cases puig com diu Bruguerot notari de Palafrugell en 1543 existian una y altres.

Al mitjansar el segle XVI volguent els palamosins reedificar la seva esglesia de Santa Maria vengueren á n' els de Vilarromá el dit santuari que desde leshores quedá constituhit en parroquia, prenguent el poble el nom de Sant Joan de Palamós però continuant tinguent per patrona á Santa Eugenia. Els fills de Palamós devots fervorosos de Sant Joan Bap-

tista no per això l'oblidaren sinó que se'l emportaren pera colocalo en l'altar major de la seva església.

L'imatge aquella lo propi qu'els alfars y retaules de l'església foren cremats durant la devastació qu'en 6 d'Octubre de 1543 feu de la vila el Terror del mar en aquella época el crudel Barbarroja. Sustituhida per una altre ha vingut nostra xamosa vila celebrant la seva festa major el dia d'aquest Sant.

En els oficis divins d'aquesta festivitat hi assistia tots els anys l'Abad de Sant Feliu de Guixols ó altre religiós del seu Convent delegat per éll mateix durant quäl dia ¡cosa extranya però explicable! exercia en tot de rector de la vila. Privilegi que reconeixeria per causa l'èsser l' Abad qui antiguament conferia dit càrrech de rector.

FÉLIX PARADEDÀ. Pvre.

Cap-Gros

¡Mirau que altívol s'alsa, mullant sos peus la onada,
eix mirador espléndit—d'Empordanés redós!
els pins, voltantlo, embaumen—sa testa venerada:
matí, jörn y vesprada
ovira al mar y sembla que vetlla á Palamós.

Enllá llensol finíssim —de sorra mòvedissa,
la platja de La Fosca—descapdellantse extent;
el puig de Sant Esteve—de gelosía frissa,
mirant com Cap-Gros issa
sa gegantina massa—cami del firmament.

Allá, intranquila l'ona, prenentla per juguina,
empeny y mou y besa, granets de fi sorral;
randes de blanca escuma sobre el rocam hi esbrina
y ran la mar llatina,
com au que'l vol detura, blanqueja algún casal.

Al lluny, camps que verdejan, corriols qu'arréu s'
(amagan
pera sortí altre volta, bells marjes vorejant,

masíes ab llurs torres—que en sos clivells amagan
lès tradicions que vagan,
dels temps de la vellura les gestes despertant.

Enllá, la mar inmensa, ab sa eternal complanta,
de lo infinit en brassos—morint á l'horitzó;
colós qu'irat á voltes—ab sos bramuls espanta
y á voltes apar canta
d'amor y d'esperansa—tendrívola cansó.

Ensá, d'alegres cales—la mes garrida embosta,
ab son brasseig de pedra—el mar llatí estrenyent;
rocam del fons sortintse—pera admirá eixa costa
que 'l sol, quánt va á la posta,
un rull d'encants li envía, y un rull d'encants li pren.

Y més ensá, riallera, la vila empordanesa
qu'omple ab sos taps de suro—del mon tots els
(mercats;
la que 'l Mediterrani, prenentla per deesa,
arrulla y canta y besa
vessant en ses riberes--tots sos mellors esclats.

La que ab ses xemeneyes--de fum llensant glopades,
per l'ample espay pregonna la set d'avens que sent
y eixint de la rutina de les etats passades,
ab fórtes alenades
ses fábricas engegan—de lo vapor l'encéns.

La que de Les Gabarres, el march, té en la badía,
espill d'argent que cerca-tothora lo infinit;
tant si el sol l'endaura, com si sos raigs li envía,
al espirar el dia,
la lluna misteriosa ¡regina de la nit!

Y tot, ¡com s'ho contempla—alsantse demunt l'
(onada,
de segles y mes segles, el falaguer Cap-Gros!
desde llur cim á l'hora, ¡com admirar m'agrada
ma vila sempre amada,
lo antich casal dels avis, la hermosa Palamós.

FRANCESCH MARULL.

La Creu de Palamós

Essent noy te vegí un día
dreta al cim la graderia,
Creu sagrada del Portal;
d'aqueix cel n'eres l'estrella,
d'aquest poble 'l centinella,
de sa fé 'l mellor senyal.

La gent de mar d'adorava:
si de terra s'allunyava
sempre 't duya impresa al cor;
pel pagés n'eres la fita
que guardava sa cullita,
pel vianant llur defensor.

D'aqueix arbre en el brancatje
prou cullia aquest vilatje
bon esplet de fruits divins,
y en les hores d'amargura
fores sempre la ventura
dels fidels palamosins.

Un jorn, de trista memoria,
se va alsá una gran cridoria
de *progrés y llibertat*,
y la Creu fou arrencada,
destruhida y profanada
pels fills bords d'aquest vehinat.

Per molts anys vas restá en terra.
com si fosses la desferra
d'un padró 'l mes envilit,
y menys ningú t'anyora,
ningú 't resa, ningú 't plora,
palmó sant del maig florit.

No ets ja 'l guayta que'ns vigila,
ni als difnnts d'aquesta vila
pots donáls l'últim adeu;
¡va eclipsarse la tua gloria
y el jovent no té memoria
que al portal s'alsés la Creu!

Mes avuy, rejuvenida,
t'has alsat á nova vida
sent l'honor d'antich casal,
y en tos brassos ben extesos
trobarán el cors malmesos
la dolsura celestiat.

¡Pro assí dins tothom t'anyora!
jo voldria veuret fora
dominant la terra y mar;
jo 't voldria aquí, en plé ayre,
que't donés el bosch sa flayre
com l'encéns entorn l'altar.

Que t'alsessis, Creu divina,
com la torre gegantina
com el cedre del Orient,
y altre cop damunt la grada.
fosses sempre venerada
de llevant fins á ponent.

Que ton Crist fos la llanterna
qu' escampés la flama eterna
per salvar al mun perdut,
el penó d'una creuhada
que'ns arranqui altra vegada
els grillons d' esclavitut!....

Si li véyeu algún día.
redressarshi ab gallardía,
¡veniu tots al seu redós!
y al trobáus en sa presencia,
¡descubriuse ab reverencia
qu' es la Creu de Palamós!

† JOSEPH FRANQUET SERRA.

La Creu del terme de Palamós s' alsava en el Portal de la vila fins que fou enderrocada l' any 1869. La restaurá el zelós propietari D. Salvador Bonet y avuy formá part de son valiós museu. Es del renaixement y porta la data de 1593.—N. de l' A.

El rostit de càn Joanet

De festa major

S'era arribada la diada de Sant Joan y ab ella la festa major. La vila s'enjoïaba ab ses mellors gales, per rebre dignament als nombrosos visitants que com cada any farían acte de presència.

Arreu l'animació creixia; de per tots els indrets, anava arriuant gent, que si gaire aixó duraba, aviat no s'hi cabria.

Els envelats s'alsaven majestuosos vora la platja, voleiant al aire les banderoles y gallardets dels seus mastils, moguts pel fresch garbí que lleument riçaba el troç de mar enclós en l'espléndida badia.

Els cines no's davant punt de repós escampant á dojo llamatius programes, anonciant películes de totes menes y temptadores atraccions, ab couplets y garrotins per tots els gustos.

Tot bullia; la vida y l'alegría eran la característica d'aquella diada tan desitjada pels vells, y febosament esperada per la juvenalla frissosa d'estimar y ésser estimada.

Les cobles acabaven de deixar sentir les inspirades sardanes del mitj día, curulles d'armoniosos cants de la terra, y aplaudides ab deliri per la multitud congregada en la plassa.

En Joanet, nen d'uns vuyt anys, fill d'uns menestralets que á copia de molt treballar y poch malgastar, havían reunir un capitalet, finides les sardanes emprengué el camí de la seva casa.

Havía estrenat un bonich trajo, regal del seu padrí, y caminaba alegre y satisfet, ab aquella alegría dels vuyt anys, en diada de festa major, quan de sobte uns gemechs seguits d'un plor l'aturaren bell mitj del carrer. Guaitá d'allá ont venían y tot seguit pogué observar que qui plorava y gemegava, no era altre, que una pobre nena de la mateixa etat qu'ell.

Conversaren; en Joanet pogué enterarse que á casa d'aquella nena no tenian res per menjar; ni tant sols un moç de pá.

¡Quina festa major tant trista per aquesta pobre gent! pensá en Joanet.

Restá un moment pensatiu y despedintse d'aquella noia ab paraules de consol, se dirigí corrents á casa seva. Entrá á la cuina; no hi havia ningú en aquell moment; — Aixó va bé — pensá en Joanet. Decidit y rápit com una centella pren el cistell d'anar á plaça, hi fica dos pollastres que la seva mare havia rostit ab

molta cura, en obsequi d'ell, y agafant un pa de crostons de damunt la taula, fuig corrents vers la casa de la xicoteta dels plors.

* * *

A càn Joanet hi regná molta alegría durant tot el dinar. Havía arriuat el seu oncle y padrí en el tren de las dotze, y com qu'era home molt tranquil y de molta gana, tot ho esvalotava ab les seves rialles y de tot feia net.

La mare d'en Joanet durant el dinar vinga parlar dels pollastres rostits, plat predilecte del padrí del noi, delectantse veientlo enxalivar á l'avansa.

Per fí damunt la taula aparegué la cacerola del rostit, convenientment tapada, car calia evitar el moscam.

— ¡Quina flaira que fa; em sembla que me'n menjaré tot un! — insinuá el padrí de'n Joanet tot aixecant la covertora.....

Tothom restá mut; la mare es esglaiada, sentia un nus al coll que l'ofegava; el pare d'en Joanet cridant ab veu de tró.

— ¡Si haurá sigut aquell murri del Sultan! —

El padrí rient com un beneit y en Joanet vermell com una cirera, mirant á tots indrets sense saber que dir.....

En aquell precís moment aparegueren en la porta del menjador de càn Joanet, una pobre dona y la seva filleta, que ab veu tremolosa y ulls negats, venian á donar gracies an en Joanet per havel-hi proporcionat aquell suculent dinar.

Els pares d'en Joanet goijosos d'aquell acte de son fill estimat, l'ompliren de petons, mentres el seu padrí mirantlo fitament y alsant els brassos en l'aire, cridava ab veu potentia d'home satisfet: — *Es sa meva estampa: es sa meva estampa.*

J. FABREGAS POU

18 Juny 1911.

Lletra desclosa

À en Francesch Marull, an-
tigament «Valentí Julivert.»

Amich: ¿cóm no respondre si'm crides tant afable
à pendre part en l'obra que portes entre mans;
en l'obra grandiosa de fe 'l saber amable
à tots aquells qui ostenten el nom d'estudiants?

Per més que ja mos versos perderen la dolcesa
dels jorns aquells, plascévols de nostra pubertat,
en quins, tú y jo, contávem del mon la boniquesa,
no vull que puguis dirme que't deixo abandonat.

¡Oh Julivert caríssim! Per tú, tant sols, podia
de nou polçar la lira, coberta de rovell;
per tú y per la teva obra, tinch de cercá armonia:
per tú y per la teva obra, me pesa esserne vell.

Tant gran la considero la teva tasca hermosa,
que prechs al Cel aixeco, que dongui fruyt preuhat,
y ab ell alimentantse la joventut xamosa,
á Palamós enlairi per sa civilitat.

De jove, vas cantarla ta vila empordanesa;
per tú, fou coneguda com un pomell de flors:
¡quin goig, per tú aquest'hora, dintell de ta vellesa,
logrant pera ta vila milers d'adoradors!

Segueix, segueix la feyna, rublerta d'altruhisme,
y que á ajudarte 'm cridis, me posa vanitós:
que tot el mon admirí ton enlairat civisme:
¡que merescuda paga, té dongui Palamós!

EMILI SERRAT BANQUELLS.

Vidreras, Juny 1911.

Primavera dins l'hivern

A mon amich En Lluís Camós

Trist, sense sol, grís n'era aquell día; ni una
dolça melodia, ni un bell cant d'auzell, ni un
alegre piulejar dels petits s'oiá, l'alegría y la
joia s'hábien trucat ab tristesa... fonda melan-

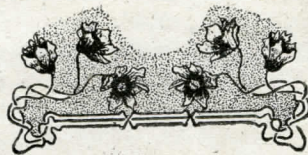
gía no mes s'experimentava qu'omplia el cor
y el feya esdevenir tot trist;..... fresses extra-
nyes no mes s'oién, fresses de torrents que
mostraben llurs goles replenes..... remors de
rieres esdevingudes abundants..... remors tris-
tes..... fresses d'hivern.....; es veyá tot com de-
vestat, ni una planta florida, ni un arbre ab
fulles....., ni un camp que rigués....., no mes
que'l fullatje daurat, sech, per terra ont for-
maba bella catifa, de bonich es notaba.

T'estimo, t'adoro d'un carinyo gran, d'un
carinyo pur, d'un carinyo sant, t'aymo de tota
mon ánima, ma vida..... aquest amor que ga-
lantment m'has donat, el guardaré eternament
ont avans hi tenia mon cor, donchs tú te n'has
fet duenyo d'ell.....; la vida s'em mostra her-
mosa y bella quant penso que m'aymes, tot riu
al meu entorn quant te veig á tú mon goig.....
si, mon amor, fins mon ser, fins ma vida do-
naria si fos precis, ans que perdret á tú, car
tú ho ets tot ma dolça aymía per mí....., ¡que
trist y desolat quedaria si'm deixessis!.... no,
no ho vull pensarho...; estimem, estimemnos
pro eternament.... gosém del bell goig del sant
amor... adoremnos com dos ángels.

Y els dos galants, impresionats, apassionats
es besaren fort, pur y bellament.

Un raig tímit de sol, sortí del mitj dels nú-
vols, y es dirigí vers la parella amorosa.

MARTÍ SUREDA.

La regina y el gripau

Faula

Vivía á n'el torrent una regina
hermosa, com no ho fou cap de vehina;
de cap tant petitó, que no semblava
que aquell animalet tant agradós
un temps avants, hagués sigut capgrós.

Els ulls els bellugava
ab tanta picardia y tanta trassa,
que'l pobre reginot qu'ella 's mirava,
perdiá el mon de veurer y 's tirava
de cap dintre la bassa.

Cada matí al llevarse,
després de fer *toilette* y enmirallarse
en el cristall de l'aigua transparenta,
anava á parar el sol tota contenta
lluhint son vestit vert, que li envejava
la fulla hont se posava;
y inmóvil y ensopida,

inflant y desinflant la gargamella,
tant com el sol tenia un xich de vida
que no 's movia de la fulla aquella.
Després se capbussava en l'aygua pura
unes quantes vegades,
y 's posava á n'el marge satisfeta
lluhint una académica postura,
y esperant les tonades
qu'els aymants, en una currúa feta,
cantavan cada tarda á sa hermosura.

* * *

Un gripau, una tarda á n'aquesta hora
se va escaure á passar per allá á la vora:
com de costum anava xano, xano,
y encara que semblava
que aquella mala bestia no hi llucaba,
guapo que la vejé. Vaya quin mano!

—Ola!, li digué, hermosa:
qui pogués replegarvos per esposa!
Ben ditxós se veuria aquest gripau
si pogués viure ab vos al mateix cau!—

La nostra bestioleta,
cuydant de fer la boca petiteta
y mirant ab desdeny al aimador,
va contestarli ab gran coqueteria:

—Es a dir qu'el gripau desitjaria
un xich del meu amor?—
—Ja ho crech que sí, feu ell ab certa por—
—Que no 't mires gripau en l' aigua clara?;
que no t'has vist la cara,

que tingas pretensió d' enamorarme?
Y tú, me creus capassa de casarme
ab bestia com tú fastigosa y rara?—
li digué, y esclatant una rialla
corejada per tota la brivalla,
—deixetho correr, feu, la mel no escau
ni á la boca del ase, ni al gripau—

* * *

Aixó lector t'explica,
lo que li passa á n'el que s'embolica
quant ses aspiracions,
li fan formar sobrades il·lusions.
Si may t'engresques, no t'enfilis massa;
ó sinó t' endurás una carbassa.

P. FIOL.

Cap-vespre

El sol s'en vá á la posta. Sos ultims raigs
arriban encare á enllumenar les copes, dels
arbres blanchs, que posats en filera vorejan
un petit riu, que cuetejant, cuetejant vá á
perdrer al fons del paisatge, y quines aigues,
reflexant la claror del sol de posta, son en el
fons d' un color roig groguenç que va dis-
minuin á poch á poch fins á convertirse en un
morat obscur que casi se confón ab el vert
herbey dels marges.

Uns quants núvols que ab caprítxoses for-
mes es destacan allá en l' horitzó, apareixen
orlats d' una franja d' or per la banda ahont
el sol s'ha post.

Seguint el camí que per sobre d'un dels
marges voreja el riu, van passant els treva-
lladors dels camps que silenciosos els uns,
cantant entre dents els altres, s' en van cap el
repós.

La llum cap-vespral comensa ja á canviar
el color de les coses. Tot pren un tó blauenç
y una ténue boira moradença s'extén per so-
bre dels camps més distants.

Al lluny s'ouen les campanes d'un cloquer, convidant als fidels á l' oració y quines notes van perdentse, fins confondre's ab el murmurí del suau ventitjol que ab ritme acompassat bresa les copes dels arbres y que á manera de tendra moscaina remou la catifa avellutada que forma el blat cobrint els camps que s'extenen á l' una y altre banda del riu.

* * *

Els objectes de la terra ja no's distingeixen més que per sos contorns, tots apareixen com ombres; y al cap d'avall del camí que per sobre d'un dels marges voreja 'l riu, se destaquen encare les vagues siluetes dels camperols, que silenciosos els uns, cantant entre dents els altres, s'en van cap al repós.

En el cel ja hi parpallejan alguns estels que com á perles, engalanen el negre manto que la fada de la nit acaba d'extendre per damunt de la terra.

Ja es nit..... tot es silenci..... tot reposa..... solzament el suau ventitjol, l'etern cantaire de la nit, que ab deliciosa melodia, reprén la cançó ahir no acabada.

LLUIS CAMÓS.

Palamós

(CANÇÓ)

Al M. I. Ajuntament

Joventut meva—com vas passant;
les aurenetes—se'n van, se'n van!

F. MATHEU.

Ja sé que t'has fet tant bella,
oh vila de Palamós,
ja sé que t'has fet tant bella
com la reina de les flors,

Ab ta platja assolejada,
tos blancs casals, nius d'amor,
y ab ton pont que al mar s'endinza
com abrás de germanor;
ab ta industria florentina,
ton brugit falagador,
tes pulides damiseles
d'aire honest y temptador...
no't dich jo si t'has fet bella,
no't dich jo si'n fas de goig,
oh Venecia catalana,
oh vila de Palamós.

De mes vives recordances
tú ets el meu preuhat estoix;
¡dolsa edat de juvenesa,
quí't tingués ¡ay! ben aprop!

Ben aprop, quant sols jo veyia
del cel blau la serenor,
quant la mar d'aquesta vida
s'esgronxava ab bleix calmós.

Quant l'hermosa prenda mia
me somreya ab ulls de goig;
quant l'amistat, bondadosa,
celebrava mes cançons....

Ay, llavors, ¡y qu'eres bella,
oh vila de Palamós,
Venecia la catalana,
gentil reina de les flors!

Més avuy ja no puch véuret
ab els ulls gays d'allavors;
ma joventut s'es fugida
com un encant enganyós,
y vaga, vaga perduda
per inmensos ilusions...
y, entre tant, tú t'has fet bella,
molt més bella que'ls recorts!

Tú avuy rius com Primavera,
jo't miro ab ulls de Tardor;
y la Tardor sol ser trista,
més la Primavera, no.

Ja sé que t'has fet tant bella,
oh vila de Palamós;
ja sé que t'has fet tant bella
com la reina de les flors.

RAMÓN MASIFERN.

Vanitat y modestia

Eran en Manel y la Neus, dos germanets tan diferents per llur caràcter, que'l primer era la personificació de la vanitat y l'altre, de la modestia.

Un cop arribades les vacances, el seu pare se'ls endugué a la torre que tenia prop de la vila y els hi va oferir, per la seva afició al cultiu de les plantes, un jardinet a cada hù, pera que'l cultivessin segons la seva fantasia y aficions.

El jardiner va rebre ordres de que'ls hi abonés bé y els hi dongués els instruments, plantes y llevors que'ls volguessin, aixís com la seva ajuda personal.

En Manel, plé de goig per veures convertit en un petit propietari, va dir. «No vull cap consell: que m'el deixin arreglar tot, segons jo desitjo.»

—A n'aixó, li observá el seu pare, ¿no creus en la necessitat dels consells del jardiner, home hábil y práctic?

—No, contestá en Manel, perquè he vist mil vegades lo que fá. Pera fer un clot, posarhi una llevor ó una planta, cubri-la de terra y regarla, no's necessita saber molt.

—Be, però com sabrás el temps de les sembres, del trasplantar y podar, li va replicar el seu pare?

—Bah, me guiaré per lo que he vist fer al jardiner.

El seu pare el va deixar que obrés com vulgués y va interrogá a la Neus sobre els seus propòsits, qui va dirli que serien els de seguir els consells del fill del jardiner, que casi sabia tant com el seu pare, pera obtindre un jardí bonich.

Varen comensar els treballs. En Manel plantava y trasplantava sense cap ordre. El regá, no li surtia bé: ó era molt ó poch ó el feya a plé sol y les plantes se li secaven y quan arrancava les herbes dolentes, feya malbé les arrels de les bones y aixís no tenia sino qu'una ó altre flor; en cambi era cosa d'encís, el veure el jardinet de la seva germana. Hi havia tantes flors, que cada dematí ne feya un pom, pera obsequiar a la seva mare, tot demanantli un petó.

En Manel notava, plé de rabia, la difereneia entre el seu jardí y el de la seva germana y va comensá a queixarse de la seva mala sort al seu pare, qui li digué.

—Ja veus, fill meu, quan equivocat anaves: quan som nens ó joves debém demanar y se-

guir els consells de les persones que tenen mes edat y coneixements que nosalres.

La lliadó va ser tan profitosa, que deixant les seves pretencions, que'l duyen cap a la vergonya, se torná dócil y modest; y seguin els consells del jardiner, va tindre en poch temps el gust de veure que'l seu jardí, res tenia qu'envejar al de la seva germana Neus, qui per la seva modestia, es conquistava els cors dels seus pares y coneguts, triumfant en les seves empreses.

Fentho aixís, va poguer, també, en Manel obsequiar cada dematí a la seva mare, ab el seu pom de flors, que junt ab el de la seva germana, la feren mes felissa.

F. SALOM

15—6—11

La campana de la bòya

Si n'hi haviam vist de barcos
a La Llosa naufragar!

Ara, des que hi ha la bòya,
grat sia Deu, no n'hi va cap.

Si es de dia ja s'ovira
desde lluny que's va gronxant;
si es de nit s'ou la campana
que ab son toch acompassat
va cridant ab veu de bronze.

ning-nang,

ning-nang,

no hi passéu per aquí a la vora:
hi ha perill d'embarrancar.

La coneix la gent del poble,
pescadors y navegants;
terra endins y mar enfora
son ressó vibra en l'espai.

Es el guayta solitari
que del cim del campanar
repeteix mil y mil voltés
ab ses llengües de metall
desde un cap de dia al altre.

ning-nang,

ning-nang,

no passéu massa a la vora
que podriau pendre mal.

Desde l'alba á la celistía,
 desde un jorn al sentdemá,
 la caldeja 'l sol que abrusa,
 la ona esquítxali 'l salang,
 petonéjala l'oratge,
 la flagella l'huracá,
 la bonansa, la gronxola
 ó l'agita 'l temporal,
 á tothora sentiréula,
     ning-nang,
     ning-nang,
 soch el símbol de la vida,
 soch l'avís dels navegants.

JOAN BTA. CAMÓS.

De Festa Major

La cambra resta quieta, silenciosa; tant sols se sent el cansoner tich-tach d'un rellotje penjat dessobre mateix de la tauleta de nit. Per les esclatxes del antich finestral penetra el sol y tres ó quatre ratlles llarguíssimes com de foch s'estenen allargassades á l' ample sala.

En Lluiset s'ha despertat.—Bon' hora.— S'ha dit mirant el petit rellotje.— Les 9.— Y asseguintse al llit ha estirat sos nusos braços tot fregantse els ulls endormiscats. S'ha aixecat, y obrint la finestra ha mirat al carrer. El dia es espléndit: ni un alé d'aire, y un sol ben bé de festa. A baix, al carrer, se sent el xerroteig inacabable d'infinitat de venedores qu'assentades en estrets banchs voltades de cistells fornits, cridan devant les compradores que regatejan.

An Lluiset es elegant; s'ha mudat de cap á peus, desde les sabates fins al barret. Abandonant la cambra s'ha dirigit al Cassino «La Unió», asseguintse á son llarch balcó pera contemplar el més hermós dels panorames. El pausat moviment de les barquetes gronxantse sobre l'aigua, la badía sempre espléndida, la corvada platja de sorra finíssima...

Després s'ha dirigit al Passeig de «El Puerto» disposat á escoltar les alegroyes sardanes;

y mirant els bellugosos cercles de nois y noies dançant ab conversa riallera, potser parlant d'amor, ha seguit caminant, caminant, fins á trobarse ab sa estimada y s'hi ha acostat ab dissimul, entornantsen ensemps á dintre vila.

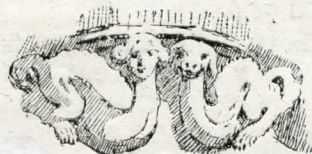
Mes tart, sortint d'un bon dinar de Festa Major, en que sempre hi há quelcóm d'extraordinari, s'ha llensat al carrer altre vegada fent vía cap al Cassino, pipant escullida breva, movent el bastó ab elegancia. Y un cop allí, vinga la tassa d'aromátich café y vinga escoltar en companyia dels amichs l'acostumat concert. Després s'ha encaminat envers la plassa, donant fondo en la acera de can Rodríguez y prenent una cervesa ha pogut admirar tot el brugit, tot el frisós moviment de les balles.

Finides les sardanes, en Lluiset s'hadeixat conduhir per la riuada de gent quefuig allavors del carrer Major desembocant en nostre *Paralelo* plé de parades, cavallets y barraquetes, animades per un bellugeig contínuu, per notes y colors tothora alegres.

Havent sopat, á ballar á l'envelat s'es dit, y en Lluiset s'hi encamina, á l' hora, atravesant el Passeig, en tota sa llargaria y allá vinga dançar ab *ella* entre mitj de cent parelles juvenívoles y vinga extasiarse abdós durant tres dies en converses amoroses.

Y passada la Festa, se 'l veyá rendit de cansanci; però glatía son cor enamorat y s'perdiá son pensament en un cel plé d'esperansa.

JULI RIBAS.

POESIA

No es pas la que s'escriu, la mes hermosa,
la més vital poesia:
es la que brunz com una tendre glosa
al entorn de mos fills y de ma esposa,
trenada per l'amor dins la llar mia.

El cor la sent aletejar bressada
per beneida aureola;
jestrofa ab cent estrofes engranada!
papellona gentil, d'ala daurada,
que talment un sospir sembla quant vola.

El cor la sent y bat ab goig sens mida
y afectes purs desperta,
creant ab sa armonia indefinida
el poema en que s'hi enclou tota ma vida,
el poema en que la llar sols se concerta.

Té per estrams, els jochs de l'infantesa,
que tan el cor anyora;
la cansoneta en el bressol apresada,
el maternal amor, estrella encesa
en nostre cel, pera vetllar-nos tothora.

Té per estrams l'esclat d'una riassa,
lo bes fugint del llavis
y que en les galtes d'uns infants estalla;
l'iris de pau que de per tot devalla,
el caliu de la llar, l'ombra dels avis.

¡Tot ritmes son d'eixa sublim poesia!
La llar es nau geganta
que totes les tempestes desafia;
y, barraca ó palau, casa ó masia,
s'aixeca arreu com novella arca santa.

FRANCESCH MARULL

FESTA MAJOR 1911

1911 DE PALAMOS

Programa de les festes que 's celebrarán
... els dies 24, 25 y 26 de Juny ...

DIA 23

Al toch d'oració, gran trilleig de campanes
anunciant la festa.

A les 21. Passacalle y sardanes á la Pla-
ssa de la Constitució.

DIA 24

A les 10. SOLEMNE OFICI dedicat al
Sant Patró. Será cantat per la reputada or-
questra «La Princicipal» de La Bisbal.

A les 12. Sardanes á la Plassa de la Cons-
titució.

A les 15. Concerts en totes les Societats.

A les 15 y mitja. CARRERES DE NATA-
CIÓ per el «Club de Natació» de Barcelona.

A les 17. Sardanes á la Plassa per «La
Principal» de La Bisbal, «Els Montgrins» de
Torroella de Montgrí y «La Principal» de Pa-
lafrugell.

A les 17 y mitja. GRAN MATCH DE FOOT-BALL entre el Primer Team del «Catalá Sport Club» de Barcelona y 'l «Palamós Foot-Ball Club» d' aquesta vila, amenisant l' acte l'orquestra «Moderna Escales» de Barcelona.

A les 19 y mitja. Concerts en totes les Societats.

A les 20. INAUGURACIÓ DE L' ELECTRICITAT PUBLICA ab lluminaries generals.

A les 22. Serenata devant de la Casa de la Vila.

A les 23. Balls en totes les Societats.

DIA 25

A les 10. SOLEMNE OFICI, qu'executará l'orquestra «El Montgrins» de Torroella, predicanti el distingit y eloqüent orador sagrat P. Espiridión Durán, guanyador del primer premi del «Concurs de Cultura», celebrat en aquesta vila.

A les 11. Sardanes y CONCURS DE SARDANISTES en el Passeig del Port.

A les 15. Concerts en totes les Societats.

A les 15. REPARTICIÓ DE PREMIS DEL CONCURS DE CULTURA en el teatre Cervantes.

A les 17. Sardanes á la Plassa de la Constitució.

A les 17 y mitja. GRAN PARTIT DE WATER-POLO y EXERCISSIS DE NATACIÓ, per el «Club de Natació» de Barcelona.

A les 19. Concerts en totes les Societats.

A les 22. Serenata devant de la Casa de la Vila.

A les 23. Balls en totes les Societats.

DIA 26

A les 12. Sardanes á la Plassa de la Constitució.

A les 15. Concerts á totes les Societats.

A les 16. REGATES y CUCANYES, amenisant l'acte l'orquestra «Moderna Escales» de Barcelona.

A les 17. Sardanes á la Plassa de la Constitució.

A les 19 y mitja. Concerts en totes les Societats,

A les 22 Serenata devant la casa de la Vila.

A les 22 y mitja. GRAN CASTELL DE FOCHS ARTIFICIALS en el nou moll comercial per els renombrats pirotécnicos senyors Ramón Solanes y Fill de Figueres.

A les 23. Balls en totes les Societats.

NOTA: Per tots els concursos se repartiran programes detallant les condicions.

Gran Concurs de Sardanistes

que tindrà lloch el día 25 de Juny, á les 11 del matí, al Passeig del Port

PREMIS: PRIMER PREMI: 60 PESSETES.
SEGON » 30 »

CONDICIONS

Primera. El primer premi s'adjudicará á la colla que tregui una sardana escrita ex-profés.

El según premi será adjudicat á la colla que tregui y balli ab més elegancia la sardana de lluhiment.

Segona. En cas de no haberhi colla guanyadora del primer premi, el Jurat podrá repartirlo ab accésits.

Tercera. Les colles deurán ésser compostes, al menys, de sis balladors.

Quarta. Cada colla deurá tenir un Cap, á nom de qui deurá ferse la inscripció á casa d'En Francesch Marull, carrer Major, núm. 46, avants de les 10 y mitja del matí, del día del Concurs.

Quinta. Totes les colles que prenguin part en dit Concurs, deurán trovarse reunides á la Casa de la vila á les 10 y mitja del matí del mateix dia.

Programa de les Carreres de Natació

que se celebrarán els dies 24 y 25 de Juny en el Port de Palamós ab motiu de la Festa Major

DIA 24 A LES 15 Y MITJA

1.er Carrera de velocitat, 60 metres.

= PREMI UNICH DE 25 PESSETES =

al nadador que no pertaneixent al «Club de Natació» de Barcelona, arribi primer á la fita.

2.on Carrera de ressiencia, 500 metres.

= PREMI UNICH DE 25 PESSETES =

al nadador que no pertaneixent al «Club de Natació» de Barcelona, arribi primer á la fita.

DIA 25 A LES 17 Y MITJA

1.er MATCH DE WATER POLO pel «Club de Natació» de Barcelona.

2.on Gran concurs de SALTS y EXERCISIS variats dintre l'aigua, pel socis del esmentat Club.

Programa de les Regates y Cucanya

que se celebrarán el día 26 de Juny á les 4 de la tarde dintre el port de Palamós.

REGATES A VELA (Bots y Llaguts)

PREMIS: PRIMER: UN DE 50 PESSETES
SEGON: » » 25 »

A n'el bot ó llagut que dongui mes depressa la bolta á les boyes que oportunament se col·locarán formant triangul.

CONDICIONS

1.ª Queda prohibit fer us de rems ó altres eynes que no siguin veles pera ajndar á caminar l'embarcació.

2.ª El temps máxim que se concedirá per fer el corregut será d'una hora y mitja.

REGATES A REM

(Primera serie)

PREMIS: PRIMER: UN DE 50 PESSETES
SEGON: » » 25 »

pera bots de més de 24 pams de llarch, 2 bogadors, 4 rems y timoner.

(Segona serie)

PREMIS: PRIMER: UN DE 30 PESSETES
SEGON: » » 15 »

pera bots de menos de 24 pams, 2 bogadors, 4 rems y timoner.

NOTA: Les inscripcions deurán ferse avants de les 12 del día 25 á casa d'en Nicet Casanovas, Carrer Major, tenda.

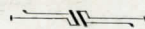
CUCANYA

PREMIS: UN DE 10, UN DE 5, UN DE 3 Y UN DE 2 PESSETES.

NOTA: Podrá esser excluit de pendre part á les cucanyes el que á judici de la comissió no vaji ab l'indumentaria corresponent.

Aconteixement Esportiu

24 de Juny de 1911

GRAN MATCH DE FOOT - BALL

CATALÁ SPORT CLUB de Barcelona
contra

PALAMÓS FOOT - BALL d' aquesta vila.

A les 5 y mitja de la tarde.—Amenisarà l'acte l'orquestra «Moderna Escales» de Barcelona.

Preus: Prefurencia 1'00 pesseta
Entrada y asiento 0'50 »
Entrada general 0'30 »

Palamós, Juny de 1911.

NOTA.—No se suspèndrà pel mal temps.

Tranvía á vapor de Flassá ú Palamós

ITINERARI DE TRENDS

Ademés dels trens ordinaris ja coneguts, circularán els dies 24, 25 y 26 els trens següents:

Dia 24. Sortida de Palamós pera Palafrugell, á les 20. Sortida de Palafrugell pera Palamós, á les 21'15.

Dia 25. Sortida de Palamós pera Palafrugell, Torrent y La Bisbal, á les 19'50.

Dia 26. Sortida de Palamós pera Palafrugell, á les 20. Sortida de Palafrugell pera Palamós, á les 21'15.

NOTA.—Les estacions de Flassá, La Bisbal, Torrent y Palafrugell expèndrán bitllets de anada y retorn pera Palamós valeders fins els trens 2 y 4 del día següent al de sa expedició.

Imp. de P. Ribas.—Palafrugell

TENDA DE COMESTIBLES
DE

Florenci Gasellas

Major, 56. - PALAMOS

CASA ESPECIAL PERA LA VENDA DE BACALLÁ DE TOTES CLASSES Y PREUS

Cap establiment pot competir ab aquest ab la venda de bacallá remullat que 's té sempre en dipòsits d'aigua corrent. ==

GRAN SASTRERIA

DE

Benvingut Baranger

Notarias, 3. - PALAMOS

Participo al públich en general y molt particularment á ma distingida clientela, qu' he rebut els géneros pera la present temporada, tan del País com estrangers.

== PREUS CONVENCIONALS ==

Joan Quintá

Major 71. - PALAMOS

**AGENCIA DE SEGURS VIDA,
ACCIDENTS INCENDIS
Y MARITIMS**

COMISSIONS Y REPRESENTACIONES

El 65 | **Antón Borrás**
Major, 60. - PALAMOS

GRAN ASSORTIT EN VARIS ARTICLES DE SALDOS Y
== NOVELATS A PREUS ECONOMICHS ==

SEMANALMENT SE REBEN NOVELATS
S'admeten encàrrechs pera la confecció de roba blanca pera
senyores y camises per senyors, á mida

Sucursal de Planxat Alemany per colls, punys y camises
Ha arriuat una gran colecció de bateria de cuina á 65 céntims al
pessa, y moltes altres novelats per la temporada d' istiu ==

CLÍNICA DENTAL

MARTINEZ CRESPO

DENTADURES ARTIFICIALS SENSE PALADAR; SISTEMA DE DOBLE PRESIÓ
• • • • EXTRACCIONS SENSE DOLOR • • • •

MAJOR, 54, 1.er - PALAMÓS

LA PRIMAVERA

Domingo Funallet Palamós

Més barato que jo, ningú

Grans novetats ab géneros de totes menes, tant per senyor com per senyora.

Arriban continuament novetats que son rebudes ab la velocitat d' un tít de fusell.

Joan Collboni

PALAMÓS

Confitería y Pastisseria

Elaboració diaria de les exquisides *Catalanas y Barras mantecosas*. — Probarles es quedarne convensut.

10 cets. una y 1 pta. dotzena

S' admeten encàrrechs

Ramón Casas

PROFESSOR DE PIANO

PI MARGALL, 1. — PALAMOS

Blissons particulars y á domicili

Sistema especial alemán de rápit resultat
per a els aficionats

Modest Roca Mauri - Comissions = =
= Representacions

Gran dipòsit de màquines **NAUMANN** para cusir, de la fàbrica Seider y Naumann, la mes important d'Europa.

Màquines especials para ollets, brodar y fer géneros de punt
Bicicletes, Motocicletes y Màquines d' escriurer

Producció anyal: 100.000 màquines para cusir y 30 000 bicicletes

Ensenyança y compostures gratis, á domicili, no essent precís el recambi de pessas. = Ventes á plassos. = Grans descomptes al contat

Dipòsit de cerámica decorativa = Gran varietat en articles artístics propis para regalos. **Notarias, 16. - PALAMÓS**

Fotografia MUR

6 retrats album y 1 ampliació ta-maný 58 x 47 1/2; tot per 15 pessetes, pogoentse pagar á plassos desde un ral.

Ampliacions fotogràfiques y retrats artístichs de tota classe

Representant: ENRICH MORERA

Confitería de Lluís Isern

Guimerá, 4. - CALONGE

— 0 —

Gran elaboració de *Cubanos, Pastas secas y Bescuyts fyllats*.

Venta al por major y al detall.

Moderna

Funeraria

Notarias, 15 - PALAMÓS

Servey esmerat y económic. Preus sense competencia
Gran assortit de corones y demés objectes mortuoris

BENET MORERA

S. Tolosa

PALAMOS

Per a la caló, no hi há cosa com els *RIXEROPS y HOREHATES* que venen á can *TOLOSA*.
Lo seu preu ja es conegut y no cal ferne advertencia,
Puig com sempre han sigut:
Es á dir, sens competencia.

**Perruqueria :::
:: y Perfumeria**

de **F. COLLETS**

::: Major, 57. -- PALAMOS :::

ALTA NOVETAT

Gran assortit d' essencies

Monyos reixats, desde 3 ptes.

Polvos d' arrós, Vina-
grillos, Brillantines
* y Cosméticos *

Complet assortit de sabons, antisséptichs
y perfumats * Variació de depilatoris,
* regeneradors del cabell y pastes *

*** MIRALLS DESDE 2 RALS ***

Raspalls pera tota classe de serveis

GRAN ASSORTIT DE PERRUQUES

Especialitat ab la talla de cabells de nens y nenes

Lloguer de perruques de teatre

Gran ocasió ab els rissos

Monyos de 6 bucles, 6 rals

3 monyos, 4 pessetes

Afegits, desde 3 pessetes

DARRERA NOVETAT

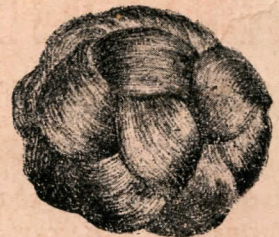
Aigua de colonia

Y

: Rom-quina :
(EXTRA)

á 2 pessetes

::: litre :::

ULTIMA CREACIÓ

Monyo « NORMAND », desde
3 Pessetes